

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Mejelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.

Felölös szerkesztő:
Dr. Buza Barna

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társanál. Wekerle-tér 502.
Hirdetéseket a legutányabbban közzünk.

Kitartani!

Teljes erővel megy a küzdelem az Ujhelyi kerületben. Mind a két fél harcba viszi a maga harci eszközeit: a függetlenségi párt az igazságot, az elvét, a meggyőződést, a kormánypárt a pénzt, a pálinkát, az erőszakot.

De úgy látjuk, hogy a kormánypártnak pénze is, pálinkája is fogytán van. Kortesei ahg járnak, már kiint a falukon. Sőt jóformán nincsenek is már kortesei, mert az 5-10 forintapidijjal felagadott kortések nagyon megbízhatatlanoknak bizonyultak, pocskólták a rájuk bizott pénzt, s ezért nagy részüket elbocsátották. Így aztán most már csak a kocsmárosok itatnak egyik-másik faluban, mint pl. Vajdácskán. Azt hiszik szegények, hogy megfizeti majd a kormánypárt a kontójukat. Pedig azt ugyan várhatják!

A függetlenségi párton átmát nagyobb a lelkesedés. Mint az apostolok úgy oszolnak szét a derék Ujhelyi polgárok kedden és szerdán a kerület községekbe, hogy csütörtökön reggel behozzák a választókat. Egyre többen jelentkeznek kimenetelre a párt-irodában, s így szerdán este erősen meg lesz szállva az egész kerület a mi embereinkkel.

Az erőszakkal, amit szombati számunkban jeleztünk, csakugyan próbálkozní akarnak. Dókus Gyula alispán, megette azt, ami a mult választásokon nem fordult elő: katonaságot rendelt 3 községbe, Bodzásujlakon 30, Barancson 30, Vilyben 25 huszár lesz, akiknek az lesz állítólag a feladatuk, hogy a választókat Ujhelyig kísérve a rendet fentartsák.

Nagyon gyanus a dolog, mert ha nem volt eddig szükség erre a „rendtartásra”, nem értjük, miért van szükség épen most, mikor a legeszkélyebb zavargás se tapasztalható. Hanem azért nincs okunk félni, mert a katonasággal is már szerdán csütörtökön nem az alispán, de az igazságos választási elnök, Pekáry Gyula rendelkezik. Neki van joga a katonák utasítani, s ha zavart okoznának, vissza is hívhatja. Mint helyi biztosok pedig Dókus László főszolgabíró, Gortvay Aladár és gr. Hoyos Viktor szolgabírók lesznek a falukon a katonasággal. Ki van zárva, hogy ezek a becsületes uri emberek elkövethessék azt a

hitványaságot, hogy kortescélokra használják fel a fegyveres erőt, s ezzel beszenyezzék nevüket és becsületüket. Azért kérjük polgártársainkat, hogy ez a dolog egyáltalában ne aggassa s ne nyugtalanítsa őket. Ha pedig mégis úgy tapasztalnak valahol, hogy a katonaság a kormánypárt javára zavart csinál, jelentsek ezt azonnal nekünk, hogy a választási elnök urnál panaszt tehesünk.

1848.

Robog a szán cseng a, Kossuthnóta [hangja,
Szaggatja a zászlót a tél zord viharja,
Zúzmartól csillog a magyarok arca,
Mint a zúgó vihar szállnak ök is [harora
A Kossuth nevével!

Riadó szó hangzik: a haza veszélyben!
Régi láng gyúlad ki honfiak szénében!
Régi nagy időknek ködbe fojtott [ben:
Szörja kitört fényét a szegény országra [szágra
A Kossuth nevével!

Könyv szókik szemembe, a szívem [megdobban,
Láttam én hasonlót rég, gyermekkoromban!
S mint egy édes álom, szívembe [van vésvé
A magyar szabadság dalának csevegése [gése
A Kossuth nevével!

„Éljen Kossuth Lajos! a szabadság [éljen!
Ez a riadó szó még ma is reményem,
Mert míg a magyar nép felzajlik e [szóra.
Küzelg a diadal a tépett zászlóra
A Kossuth nevével!
Fejes István.

A mi zászlónk.

Sajátságos, hogy most, amikor oly szívesen nyulunk a kormány az angol jogba analógiák után, hogy azokkal legimitálják az erőszakot, nem jut eszébe a két nemzet alkotmányát; és a két alkotmány jogfolytonosságát szembeállítani. Erthetetlen, hogy oly emberek, akiknek már az iskolában megmagyarázták a történelmi alkotmányok természetét, mely szerint azok a századról-századra fejlődő nemzeti jogon és a nép husából és véréből fakadó, folyton élő, sajátos jogteremtés nyugosznak, hogyan kivánhatják egyik történelmi alkotmánynak valamely intézményét egy, attól teljesen eltérő alapon és körülmények közt kifejlesztett másik történelmi alkotmányba egyszerű hasonrszerűség alapján átültetni. Egy erőszakosan átültetett, rá oktörtölt intézmény egyaránt rést üt

a jog folytonosságán, akár per analógiám vesszük egy más alkotmányból (darabantok), akár egész önkönyösen vesszük a cirkusból (kezdőlobogtatás).

Nevetséges, hogy éppen akkor mennek az angolokhoz analógiáért, mikor az erőszakot kell legitimálni; hogy akkor emlegetik az alkotmányos államok mintaképét, mikor az egész ország háborog a nyílt törvénytértekek fölött.

Hát aini magát az analógiát illeti, rámutattak már, hogy az sántit, rámutattak arra, hogy amit az angolok megtehettek ellenségeikkel szemben, nem teheti meg a magyar kormány a hazafias magyar ellenzékkel szemben. Rámutattak arra is, hogy az angoloknál még az ellenséggel szemben sem vált be, mert hisz Anglia nem sokára megváltoztatta ir politikáját.

De tovább menve: ha lehetséges volna is ily alkotmány jogi kérdésekben tekintélyi érvekkel élni, Anglia példája erre sem volna alkalmas. A jogfolytonosság tekintetében ugyanis Anglia alkotmánya semmivel sem áll a miénk fölött, sőt amint Büthy Akos hatalmas közjogi művében kifejtette, a miénk áll magasabban.

Nos hát van nekünk valamink, amire nézve a népek közt vezérszerpet játszó Angolországnak is felette állunk. Van nekünk valamink, amit egy ezredéven át küllenséggel szemben és belső torzalkodások közt sértetlenül megőriztünk mostanáig: — alkotmányunk!

Ezt a kincsünket akarja elrabolni tőlünk Magyarország miniszterelnöke. Résen legyünk... Van nekünk egy szeplőtelen zászlónk: Kossuth apánk képe van rajta, a kezében Buza Barna tartja! Résen leszünk! Miénk a győzelem. Eljen Buza Barna!

a a.

Harcztéri hírek.

A választás eredményére im már ugyszólván egészen biztosan lehet következtetni! Olyan hírek érkeznek a falvakból, melyek nagy örömmel tölthetnek el mindenkit, aki óhajja a függetlenségi zászló győzelmét. Egymásután jönnek a fáradhatatlan Ujhelyi polgártársaink től, akik a falvakon tanyáznak, a harcztéri jelentések a függetlenségi tábor nagyságáról és folytonos erősbödéséről. Tekinve, hogy a kormánypárt a falvakból akarta meríteni erejét, a választási harcot már eldőltnek tekinthetjük, mert a vidékről elenyészően kevés számú választót fog behozni a kormánypárt. A szövöttezett ellenlélek, ősmerve nagy rejét, egy pecig se kételkedett győzelmében, most azonlan már azt is jelenthetjük olvasóinknak, hogy a kormánypártnak csufos bukásban

lesz része és hogy ez az emlékezetes megmaradó választás még a remélnél is lényesebb dicsőséget fog hozni azokra, kik a függetlenségi párt hívei voltak!

Megismerve a helyzetet, még azok is, akiknek bizonyos apróbb-cseprőbb érdekeknél fogva előbb saundókuk volt a kormánypártra leszavazni, most arra az elhatározásra jutottak, hogy semlegesek fognak maradni. Mert nem akarnak a kormánypártot érő csúf szegyenben osztozkodni, nem akarják a hazafias lelkü polgárok megvetését kiérdemelni. Akik nem követhetik lelkiismeretük szavát, azok okosan teszik, ha semlegesek maradnak, mert ezért a törvénytíró kormányért, melynek napjai meg vannak számlálva, igazán nem érdemes a békés egyetértést, a haza érdekében egybeolvadt szívvel és lélekkel kifejtett együttes munkálkodást feláldozni.

Mivel a falvakon is elvesztette már a talajt a kormánypárt, viszsztatér megint a városhoz és hivatalos eszközök felhasználásával itt fejt ki gonosz, tiltott erőszakoskodást és vesztegetést. A hivatalfők — tisztelet a kevés kivételnek — befolyásuk egész súlyával ráfeküdtek a tisztviselői karra és elnyomták alárendeltjeik léleketét is. A hivatalos presszió gonosz Molochja átkozottul lelekedik Ujhelyben áldozatokra. — Erőszakolják a vasutasokat és gyáristákat, hogy szavazzanak a kormányra, — arra a kormányra, amely nemrégben oly nyomorult módon megalázta őket, melyre nincs Magyarországban még egy példa. Hej, jó urak, a meggyaláztott szív sajó sebe nem heged be egyhamar! Más oldalról pedig az állami tisztviselőket igyekeznek presszionálni, de hála Istennek olyan becsületes lelku tisztviselőink vannak itt Ujhelyben hogy minden hazug ijesztgetés és megfélemlítés hatását téveszti. A legerősebb korteskedést Mauks Endre pénzügyigazgató végzi. Megbízható helyről származik a hír, hogy Mauks szobájába hivatta a pénzügyi tisztviselőket és megkérdezte tőlük, hogy számoltak-e vele, hogy milyen következményei lesznek annak, ha Buzára szavazznak. Mi kétkedünk e hír igazságában. Lehetetlennek tartjuk, hogy okos hivatalfő még a mostaninál százszor becsületesebb kormányért is ilyen korteskedésre vetemednék. Kérdjük a pénzügyigazgató urat, tudja-e, hogy az a hivatalfőnök, aki az

alája rendelt tisztviselőket arra bírja, hogy valamelyik jelöltre szavazzon, vagy ne szavazzon, az törvénybe ütköző vétséget követ el! — A tisztviselők pedig nem féljenek, nem lesz semmi büntetésük, bárhova szavazzanak. Vegyük szívókre egyik újhelyi hivatalfőnöknek azt a kijelentését, hogy amennyik hivatalnok nem a lelkiismerete szerint szavaz, az megvétést érdemel. Hallgassa meg minden magyar tisztviselő Darányi Ignácznak az Andrassy-párt lakomáján Budapesten mondott következő szavait:

Mint a magyar köztisztviselők egyik legrégibb barátja beszélek, aki első voltam azok közt, akik javadalmuk rendezését követelték. Feltáborított az a nyomás, amelyet a tisztviselőkre gyakorolnak. Negyvennyolc éven át éltem az urberiséget a jobbágyaságot, de — úgy látszik szellemi teremtés most vissza akarják állítani a jobbágyaságot. A köztisztviselő lelke és lelkiismerete maradjon az övé. Ehhez másnak, mint magának és Istenének semmi köze. Ha Magyarország törvényei nem akarták volna, hogy a köztisztviselő szabadon szavazzhasson, akkor azt kellett volna tenni velük, mint a katonáknak, akikről a vasfegyelem megvonta a szavazati jogot. A magyar köztisztviselő tehát ne féljen, egyet-egyét át lehet közölnök helyezni, de százát, ezret nem. Ne féljen a köztisztviselést, mert ennek a kormánynak nem lesz módjában, hogy bosszút álljon rajta. És a jövőben is olyan alkotmányos kormány nem tud alakulni, amely minden jogseretmet ne orvosoljon!

A leggyalázatosabb eljárás a kormánypárt részéről az, hogy a felekezeti békéjét meg akarja rontani. A főispán személyesen felkereste Teitelbaum Leibot a szefárd zsidó hitközség elnökét, és kérte, hogy támogassa a kormánypártot. A főispán tehát már nemcsak jelöltkövetőt ügynök, hanem kormánypárti kortes is. Tisztelettel kérdjük Szinnyey Merse főispán urat, hogy mikor lesz már — főispán is?!

A kormánypárti kortesek között szörnyű nagy az elkéserevés amiatt, hogy a főkörifeusok — elhalásznak előlük minden pénz, nekik pedig csak a halogató valamieske jut. Ez a gyanakodás legutóbb bizonyossá vált a következő érdekes történetből. Az egyik sokat emlegetett főkortes, kinek nevét csak kiméltől nem írjuk ki, egyik utóbbi kortesünnyel úgy berugott, hogy a földön fetrengett. Hogy-hogy nem elvesztette a pénztáskáját is, melyet az egyik kortes megrag. A pénztáska egyik oldalán néhány tizedes lett a kortes egy borítékban a következő felirattal: „A kortesek részére.” — A pénztáska másik oldalán pedig tömtelesen sok papírpénz volt borítékban ezzel a felirattal: „az én részemre.” Ez a „lelet” volt az oka annak, hogy a kortesek között kitört a vilongás.

Elmélkedések.

November 18-án Magyarország miniszterelnöke összeheszel a ház elnökével és különféle fortélyokkal (zsebkendő lobogtatás stb.) becsapásznak a ház naplójába egy határozatot, melyet a ház nem hozott. Ezt a hamis bankót december 13-án értékesíteni akarják, de tetten érik és a terv csufosan tönkre silányul. És ime éppen azok táborában, kik pár év előtt a jog és törvény zászlajára esküdtek, öröm zaj helyett

nagy megbotrányozás támad. Hogy a jog törvény és igazság hogy nyomhatja el ennyire az erőszakot!

Azt mondja a miniszterelnök, hogy arról a magas piedestálról, melyet az összegyűjtött erkölcsi tökélyt emelt igényelnetto a házszabály revidált sürgösségén k. kimondását és bátran tullelt: magát a házszabályokon is.

Hogy mi az az erkölcsi tökély, melynek nimbusa Tisza Istvánt körülövezi? Talán az, hogy a multban a neuzeti jogok, tiszta választásoknak mindig heves ellenzője a vicinaitások, közzgazdasági tevékenységben forgolódók buzgó védelmezője volt? Vagy talán annak a nagy vállalatnak tönkrejuttatása emelte nimbusát, mely az ország iparát volt hivatva emelni?

Vagy a cím és rangnak érdem helyett pénzért való árúása és lélekvásárlásra való fordítása volt több mindannal?

Mind-keznet felülhaladja talán a nov. 18-iki esemény, melyet a miniszter elnök és czimborasága nagy átámférfül elhatározásának neveznek, valójában pedig egy komiszstikli volt, melyet Dienes Márton éppen oly jól megcsinált volna; vagy a parlamentnek darabontokkal való megszállása — és az új bárók pénzével szemérmetlenül üzött választási vesztegetések alkalmazása az erkölcsi tökély emelésére melyről Tisza István ur oly nagyra látó önértékeléssel beszélt?

En nem tudom melyik volt ezen eszelekedetét közül dicsebb, nagyobb, de azt hiszem, hogy mindezekkel csak szükségbe rongyait akarta fedezni, vagy pedig ivott Macbeth boszorkányainak csabítalából:

„Melytől eszevész, elamtl,
„Magasra tör és leul silányul
„Sorsot idéz megvet halált,
„Eszet, kételyt, vakmerőnyre vált
„Pudig elbizottság vala
„Mindig az ember vészangyala.

A cékei templom. A cékei római katolikus választókatt avval akarják meghódítani a Molnár pártot, hogy azt igérték, hogy ha Molnárra szavaznak, akkor Molnár 8000 koronát fog adni a most épült katolikus templomra.

Figyelmeztetjük a katolikus választókat, hogy *eből az ígértetből egy szó sem igaz.* Egy fillért se fog adni Molnár Béla a templomra.

De nem is fogadhatnának el ilyet. A derek piébános, Vartaky Sándor méltó utóda Heibik János, mint becsületes ember, megbotrányozással utastította vissza a judásjáról. S igaz van, mert nem lehet istenálás még az imádságon se, ami lélekvásárból kapott pénzen épült templomból száll az istenhez. Ott még az ádás is átokka, az imádság is káronkodásá válik. Hát ne adják el a lelküket 8000 koronért a cékeik.

Gróf Andrassy Gyula körutja a liszkaik kerületben nagy hatást keltett a választók között. Egyre erősödik a szövetkezett ellenzék partja és egyre többen hagyják el Ballagiék haszonleső táborát. A kormánypárt óriási mennyiségű pénzt áldoz a jelöltje érdekében, hihetetlen mértékben folyik az itatás és vesztegetés. A patáki borkereskedők jártak a legjobban, mert összes borkészletükön mérgrágnak tuladtak. Jellemző példája az itatás mértékének — írja tudósítónk — az a józai történet, mely a kispataki bíráló eset meg a napokban. Egy kispataki ember két kupa valamit vitt át a hídön Nagypatakról. A bíró megdorgálta az emberét:

— Nem szégyenli kend magát, hogy Nagypatakról hoz át vizet,

— Nem viz ez bíró ur, hanem bor, Ballagiktól kaptam, — felelte józaién a polgártárs, mire a bíró is elszégyelte magát.

Hiába erköködik a Ballagi pártja és hiába követ el napról-napra bot-

rányos dolgokat, Ballagi többé nem lesz képviselő Liszkaik. Gróf Andrassy Gyula táborra igen erős szilárd talajon áll és a győzelem biztos tudatával megy a harcba. Csufos dolgok és undort keltenek a Ballagi-párt kortesnőit is, miknek Novak Lajos és Radácsy György a szerzők. A tanár urak oly otrombául piszkolódunk verszeteikben, hogy még az újhelyi kormánypárt poétája, Adám Antal könyvkötősegéd is felülmulja őket a tisztességtudásban.

Dr. Fried Lajos köruton. Határtalan az a lelkesedés, melyet dr. Fried Lajosnak, a munkácsi választókerület függetlenségi jelöltjének programbeszédé, amely a szónoklat valószínűsége remeke, keltett. Munkács, ez a mamelufkészeknek ismert város labzában ég, a lakosság egyre nagyobb számban csatlakozik a függetlenségi zászlóhoz. Oly nagy a hatás, hogy a jelölttől a választási költségekre pénz el sem fogadták, néhány lelkes polgár gyűjtöi a szükséges összegetek össze. Dr. Fried ositörtökön indult körútjára, melyre a jelölt iránti tiszteletből és szeretetből a sátoraljai helyi függetlenségi kör részéről Widder Gyula, Fuchs Jenő, Bettelheim Sándor és dr. Gombos Gáspár, a királyhelmei kör részéről pedig Acél Izidor álelnök és dr. Fuchs Emil ügyvéd, ki szintén a függetlenségi zászlóhoz csatlakozott, kísérték el. A jelöltet Munkácson timentő lelkesedéssel fogadták. A nagy vendéglőt, hol tiszteletre vacsora volt, szinig megtöltötte a választóközönség, mely gyönyörrel hallgatta a jelölt szellemes ötletektől sziporkázó, hazafias érzelmetkeltő athatott beszédét. A jelölt most a kerület nagyobb közönségeit járja be. Leirhatatlan az a hatás, melyeket a vidéken dr. Fried beszédei keltettek. A magyar, sváb és rutén közönség lakosságát felráta fapedszégéből, a választók, kiket addig baroként vittek a választási urnához, lelkesen esküdtek fel a függetlenségi zászlóra. Kémény fába vágta fejszéjét derek alelnökünk, de vállalkozását nagy tehetséggel oly sikeresen oldotta meg, hogy a győzelemre is alapos kilátásai vannak. Ha buknek is, bukása diésdősleges lesz, mert Munkácson szilárd alapot teremtett a függetlenségi eszméknek.

A nagymihályi győzelem. Távirati tudósítás jelenti, hogy Hadik Barközy Endre nagy győzelméhez újabb biztosíték az a körülmény, hogy 3 nagy község népe, melyet az gk. lelkészek egyrésze elamítottak, átjött az ellenzék táborába. Az óriási vesztegetés és presszió miatt a polgárok elkéserevésége oly nagy, hogy zavargásoktól lehet tartani. Mindezeket pedig csakis Tisza István urnak lehet majd köszönni, aki tudvalevőleg a nemzetiségűek is kész felizgatni az ellenzék eltiprása végett. A nagy mérvű erőszakoskodás csak lelkesíti az ellenzék, mely fokozottabb erővel készíti elő a választási harcot.

Dr. Molnár Béla programbeszédé.

Tegnap délután fél 3 órakor tartotta Molnár Béla Tisza-párti képviselő jelölt beszédét Sátoraljai helyben.

A szük tánc terem természetesen „megtelt” emberekkel, kik között mindenféle volt, csak kormánypárti választó kevés. A főispánnal élen a megyei tisztikar és a városi tisztikar is jelen volt a gyűlésen majdnem teljes számban, azonkívül egynehány ur, aki félti a klikkrendszer összeomlását és néhány izraelita polgártársunk.

A gyűlésre érkezöt csendőrszuro nyok fogadták mingyárt a kapuban, rendőrökkel és csendőrökkel volt megszállva az udvar is, sőt — horribile dictu — még a tereben is volt 4 csendőr.

A Rósenthal Sándor felajánlott szíve.

Rósenthal Sándor nyitotta meg az ülést. Reszkető hangon elmondta, hogy itt U helyben mindig kormánypárti képviselő volt, hát nem lehet engedni, hogy a kisebbség terrorizmusa kitísse kezükből a győzedelmes zászlót. Indítványozta, hogy Ehlerth Gyula, Haas Pál, Moidoványi Géza és Kovács Endre menjenek el a szeretett képviselőjelöltért, kit megérkeztekor ugyancsak Rósenthal Sándor üdvözölt az felajánlotta neki a szívet.

A programbeszéd.

Molnár Béla köszönettel elfogadta Rósenthal Sándor felajánlott szívet, aztán elővette a jegyzetét, e programbeszédé elmondásához fogott. Beszédé elején kimondotta, hogy ő igazán nem is gondolta volna, hogy ő valaha jelöltje lesz U helynek. De hát nincs semmi lehetetlen a világon. Megköszönte ezután, hogy elfogadták őt jelöltnek. Becsmérelte Apponyit és szomorú álla, otnak mondta, hogy Apponyi is, meg a többi kiváló hazafiai is otthagyták a kormánypártot. Soha egy miniszterelnöknek se voltak még olyan vívmányai, mint Tiszának. (Derütség.) A 67-es alap lehet rossz, de aznyi bizonyos, hogy nem rosszabb, mint 10 évvel ezelött. (Jóízű nevetés.) Andrassy Gyulát ő is élteti, de a történelem ítőszéke felbősségre fogja vonni mostani kilépése miatt. Beszéltem fég az obstrukcióról és valamiféle faluvelekről, amiket azonban nem lehetett megérteni. A közérdéki dolgokról áttért ezután önmagára. Elmondta, hogy ő az élet sok viharán ment keresztül és sok illuziója foszlott széjél, de ő még azért remél egy jobb jövőben. Az ő személyét — úgy mond — jól ismeri mindenki, nem kell hát magamagáról beszélni. Minvegy 20 percig tartó beszédét, azzal a mély rezignációval fejezte be — s itt könyg osilogott a szemében. — Hogy ha megbukik, akkor is bele fog törődni a doogba, mert ő minden töle telhető megtett a győzelem érdekében.

A beszéd hatása.

Beszédjét majdnem sirva mondta el Molnár Béla. Sokat érzékenykedett és még többet akadt meg beszédében, mikor mindig megénezte jegyzetét. Folyton látna, zaj, zúgás zavarta szavát, ám éljontek oly siralmasan ritkán lehetett hallani! A beszéd végén pedig elementáris erővel törtek ki — az „Eljen Buzs Barna” kiáltások, ami nagy derültséget és kacagást keltett.

A Rósenthal Sándor meghódított szíve.

Ilyen szituációk közepette állott fel szóásra megint Rósenthal Sándor, aki az első kitéző szónoklata óta már kipihente magát és siró, megindult hangon mondta, hogy ő az előbb felajánlotta szeretett jelöltjének a szívet, de most már a programbeszéd után kénytelen azt mondani, hogy Molnár Béla meghódította a szívet.

Ezek után már a jelenvölt kormánypártiak is elszégyeltek magukat és bosszankodtak, hogy Rósenthal Sándor bízták meg a szónoklattal.

A kivonulás.

Ezek után a gyűlés véget ért. Molnár Bélát kocsi várta a kapuban, de — követve Tisza István példáját, nem ült a kocsira, hanem csendőri fedezet mellett gyalog ment az utcán végig. Persze az iskolás gyerekek és inasok, akik most látták először Molnár at utóán, borzasztóan abcugoltak. Molnár a megyeházára menekült, de az összegyűlemlett gyerekek megvárták a kijöttét és nem hagyták neki békét, mindenütt követték. Molnár kéült zöldölt, végre felment a megyei kaszinóba és ott maradt, míg a tömeg szét nem oszlott.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.